

[Steffensen]

bedre, end vi har kendt det hidtil. Udviklingen er absolut både positiv og rigtig, og det hilser vi med tilfredshed. Der kan nævnes eksempler på det på næsten alle de områder, ministeren var inde på.

Sidste år havde vi jo sessionen her i København, og der var jo mange problemer til debat; ikke mindst var flygtningeproblemet et ret væsentligt emne på sessionen. Det viser også, hvor vigtigt det er, at der bliver taget centrale emner op, for det fører med sig, at man også på nordisk plan følger disse emner op. Jeg tænker på, at man skal have et seminar i Stockholm her i foråret om flygtninge- og indvandrer spørgsmål, altså i et lidt bredere perspektiv end blot direkte flygtninge. Hvis vi skal løse dette problem på en forsvarelig og god måde, er det uden tvivl vigtigt, at vi får koordineret de forskellige nordiske landes lovgivning og praksis på dette område.

Der er også andre problemer, der trænger sig på. På sessionen sidste år havde en del af sessionsmedlemmerne lejlighed til at se det rehabiliteringscenter, som vi har ude på Rigshospitalet, og der var også et afsnit i ministerens beretning om dette. Dette vigtige forebyggende og nødvendige arbejde er altså af overordentlig stor vigtighed, for det har en masse menneskelige tragedier bag sig, og det er disse mange forskellige menneskelige og psykiske problemer, man prøver at afhjælpe på disse center.

Der er også udtrykt stor vilje i alle de nordiske lande til at støtte fortsat virke på dette center, men det har nu knebet en lille smule, synes jeg, når det drejer sig om økonomien bag de gode viljer. Det koster selvfølgelig en hel del penge, og Danmark bærer langt den største del af byrden. Jeg vil derfor spørge ministeren, om han kan fortælle os noget om, hvorvidt der også i Nordisk Ministerråd er vilje til at støtte dette arbejde, jeg havde nær sagt på lige fod landene imellem, da det jo ikke blot er Danmark, der har gavn af det, men alle de nordiske lande har mulighed for at gøre det. Om end selve administrationen og det rent fysiske arbejde i stor udstrækning foregår på Rigshospitalet, er det alligevel sådan, at mange forskere og andre folk, der er tilknyttet centeret, rejser rundt i de nordiske lande og giver råd. Derfor vil jeg spørge ministeren, om man kan regne med – for det har der været nogen tvivl om – at Ministerrå-

det også er indstillet på at yde en tilstrækkelig støtte til dette rehabiliteringscenter.

En anden meget positiv frugt af det nordiske samarbejde er Nordisk Investeringsbank. Ministeren nævnte, at der nu er en indstilling om at fordoble dens grundkapital, og det er jo et udtryk for ikke bare, at bankens mange forskellige tiltag i de nordiske lande bliver respekteret og benyttet, men også, at denne nordiske investeringsbank har forbindelse ud til den store verden. Jeg vil gøre opmærksom på, at også mange af de store danske projekter – vi kan bare nævne sådan noget som gasprojektet – har fået hjælp igennem Nordisk Investeringsbank.

Endvidere vil jeg nævne et problem, som jeg tror hr. Anker Jørgensen også nævnte, og det er Sydafrikaproblemet. Jeg tror, vi skal passe på, at vi ikke binder os for snævert til den fortolkning og hovedindstilling, som vi jo i princippet har været enige om i Nordisk Råd: at vi ikke fører udenrigspolitik dér, og at vi ikke lader et vigtigt emne ligge af den grund. Jeg mener, det er vigtigt, at vi sørger for at få prøvet af, hvorvidt man også i det nordiske vil være indstillet på at følge de beslutninger op i nordisk regi, som er truffet i de forskellige lande – lidt forskellige er de jo, men at vi dér også prøver at forpligte hinanden.

Jeg har derfor også indleveret netop det spørgsmål til Nordisk Ministerråd til den kommende session, og ønsker det besvaret. Jeg mener, man kan gøre det under henvisning til Helsingforsaftalens artikel om, at de nordiske lande, dér, hvor det er muligt, bør rådføre sig med hinanden i spørgsmål af fælles interesse, der behandles i internationale organisationer. Jeg håber, at vi dér kan finde frem til en holdning, der er ens for de nordiske lande.

Til sidst vil jeg nævne det vigtige område, som både ministeren og flere ordførere har været inde på også i dag, nemlig fælles lovgivning på det biomedicinske område. Der er jo store perspektiver i disse nye muligheder, og også her vil det være både nyttigt og også nødvendigt, at Nordisk Råd kan trække på stort set samme hammel.

Vi er glade for beretningen. Vi synes, den er udtryk for en god arbejdsindsats i Nordisk Råd, og vil gerne støtte dette arbejde fuldt ud fremover.